

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 11C/244/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816202685
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Vrbjar
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2018:7816202685.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudcom JUDr. Petrom Vrbjarom, v spore žalobcu TELERVIS PLUS a.s., IČO: 35 717 769, so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, právne zastúpeného JUDr. Vratislavom Šteffekom, advokátom, so sídlom Nám. Martina Benku 6, 811 07 Bratislava proti žalovanej T. H. B., narodenej XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, XXX XX H., o zaplatenie 801,37 Eur istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 184,24 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne z uvedenej dlžnej sumy za čas od 06.03.2014 do zaplatenia, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Stranám sporu súd nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie 801,37 Eur istiny, zákonného úroku z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 801,37 Eur od 06.03.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania pozostávajúcej zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 48,00 Eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 144,07 Eur.

2. Okresný súd rozsudkom zo dňa 31.08.2016 pod sp. zn. 11C/244/2016-44 vo veci rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 24,53 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne z uvedenej dlžnej sumy za čas od 06.03.2014 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol. Stranám sporu súd nárok na náhradu trov konania nepriznal.

3. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Košiciach uznesením z 27.07.2017 pod sp. zn. 2Co/529/2016 predmetný rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že žalobca v odvolaní dôvodne argumentoval nepreskúmateľnosťou rozsudku, predovšetkým v časti týkajúcej sa plnenia žalovanej vo výške 725,47 Eur s poukazom na to, že nie je zrejmé, ako k danej čiastke súd prvej inštancie dospel a či vôbec rozlišoval medzi dvomi rôznymi zmluvami uzavretými so žalovanou, keď predmetom konania sú výlučne nároky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX. Je potrebné súhlasiť s názorom odvolateľa, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku vôbec neposkytuje vysvetlenie ako dospel k výslednej čiastke 725,47 Eur, ktorú mala podľa neho žalovaná žalobcovi zaplatiť a z odôvodnenia jeho rozhodnutia nemožno zistiť, či dôsledne rozlišoval medzi dvomi rôznymi zmluvami, ktoré žalovaná so žalobcom mala uzavrieť, ako sa s týmto faktom vysporiadal a ako tieto zmluvy posúdil aj vo vzťahu k ich návaznosti. Pritom už zo žaloby je zrejmé, že žalobca v danom konaní si uplatňuje výhradne nároky

zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej 26.06.2013 (č.l. 3 spisu). Z obsahu spisu pritom vyplýva, že žalobca so žalovanou osobitne uzavrel zmluvu o poskytovaní domáceho servisu (č.l. 23 spisu) a nároky z nej v tomto konaní podľa neho neuplatňuje (čo mu platná právna úprava samozrejme umožňuje). Je tak nevyhnutné zaoberať sa tým, či strany sporu skutočne uzavreli dve zmluvy, t.j. zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o poskytovaní domáceho servisu, ujasniť si ich vzájomný vzťah podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, eventuálne posúdiť ich platnosť z hľadiska noriem spotrebiteľského práva. Až po vyriešení tejto otázky bude možné robiť závery, akú sumu žalovaná žalobcovi uhradila a ktorý svoj záväzok pritom plnila. Pokiaľ súd prvej inštancie dospeje k záveru o existencii dvoch rôznych platných zmlúv, nebude možné jednotlivé úhrady žalovanej zmiešavať. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne posúdiť uplatnený nárok a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť tak, aby zodpovedalo požiadavkám na rozhodnutie, aby bolo presvedčivé a úplné. Vyhodnotí, v akom vzťahu sú zmluvy uzavreté stranami, posúdi ich platnosť a ustáli, v akom rozsahu žalovaná pohľadávku, ktorá je predmetom sporu už splatila, vysporiada sa pritom aj s odvolacími námietkami žalobcu a posúdi i ďalšie otázky potrebné pre rozhodnutie.

4. Súd po zrušení veci opätovne nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie predloženými listinami nachádzajúcimi sa v spise, ako aj výsluchom žalovanej a zistil tento skutkový stav.

5. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 23.06.2013 bolo preukázané, že žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníčke peňažné prostriedky formou úveru vo výške 750,00 Eur. Žalobca poskytol žalovanej úver za celkový úrok vo výške 20 % z istiny. Za poskytnutie úveru si veriteľ účtoval odmenu vo výške 18 % z istiny. RPMN činí 67,70 %, istina je vo výške 750,00 Eur, odplata je vo výške 285,00 Eur, celková dlžná čiastka na úhradu je 1.035,00 Eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver vrátiť v mesačných splátkach s tým, že prvé 3 mesačné splátky sú vo výške 3,75 Eur a ďalších pravidelných rovnomerných 10 mesačných splátok je vo výške 102,38 Eur. Prvá splátka je splatná v 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná v 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. V zmluve bola uvedená priemerná ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len RPMN) v zmysle § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z. z. ku dňu podpisu zmluvy vo výške 48,52 %. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli obchodné podmienky. V bode 1 veta prvá obchodných podmienok je uvedené, že veriteľ má právo žiadať od dlžníka vrátenie celej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky v jej plnej výške. V bode 2 veta prvá obchodných podmienok je vedené, že konečnou splatnosťou sa rozumie uhradenia poslednej splátky veriteľovi, pričom doba trvania úveruje od uzavretia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru.

6. Predžalobnou upomienkou zo dňa 25.02.2014 žalobca vyzval žalovanú k úhrade dlžnej sumy s tým, že sa dostala do omeškania s platením splátok a celková dlžná čiastka je ku dňu 25.02.2014 v sume 801,37 Eur. Žalovanú upozornil na možnosť predčasnej splatnosti úveru.

7. Z oznámenia o zosplatení záväzku zo dňa 29.04.2014 vyplýva, že záväzok zo zmluvy o úvere bol zosplatený ku dňu 05.03.2014, z dôvodu omeškania žalovanej so splácaním. Celková dlžná čiastka v sume 1.000,87 Eur predstavovala splatný dlh (istinu, úrok, zmluvnú odmenu) vo výške 801,37 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 49,50 Eur a náhradu účelne vynaložených nákladov za úkony spojené s vymáhaním dlžnej sumy v sume 150,00 Eur.

8. Zo zmluvy o poskytovaní domáceho servisu zo dňa 26.06.2013 vyplýva, že túto uzavrel žalobca ako poskytovateľ so žalovanou ako klientom a jej predmetom bolo poskytovanie domáceho servisu žalobcom žalovanej. Domáci servis spočíval v poskytovaní konzultačných a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta pri poskytovaní úveru na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, a to najmä služba spočívajúca v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenia na termíny splátky a na prípadné následky nesplácania. Poskytovateľ sa zaviazal poskytovať klientovi domáci servis v mieste trvalého bydliska klienta a klient sa zaviazal využívať domáci servis a zaplatiť poskytovateľovi odmenu v celkovej výške 307,13 Eur, a to v pravidelných troch mesačných splátkach vo výške 102,38 Eur. Splátky odmeny boli splatné pri preberaní splátok úveru. Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ klient nesplní svoj záväzok uhradiť odmenu, je poskytovateľ oprávnený požadovať od klienta jednorazovú zmluvnú pokutu vo výške 10 % z odmeny. Predmetná zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú a zaniká písomnou dohodou zmluvných strán, splnením záväzku zmluvných strán a zánikom zmluvy, ktorá je predmetom domáceho servisu.

9. Zo splátkového kalendára vyplýva, že žalovaná uhradila na zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX na domáci servis 5 splátok v sumách 102,38 Eur, 78,47 Eur, 24 Eur, 20 Eur, 82,28 Eur, t.j. celkovo 307,13 Eur.

10. Po právnej stránke posúdil súd zmluvný vzťah v súlade s právnou úpravou platnou v deň uzavretia zmluvy, t.j. dňa 23.06.2013.

11. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53 ods. 1, ods. 3, ods. 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. Podľa § 53 ods. 11 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 23.12.2015 dodávateľ nesmie sám alebo prostredníctvom tretej osoby ponúkať, vyžadovať, dojednávať, uzavierať, alebo sprostredkovať uzavretie zmluvy, ktorá súvisí so spotrebiteľskou zmluvou a ktorej predmetom je čo i len sčasti plnenie, ktoré je dodávateľ povinný podľa zákona alebo v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti poskytovať spotrebiteľovi aj bez takejto zmluvy.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

17. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19. Podľa § 9 ods. 2 písm. f), k) zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

20. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

21. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

22. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Posúdením výsledkov vykonaného dokazovania podľa citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že podaná žaloba je čiastočne dôvodná.

24. Stranami konania uzavretá zmluva o úvere spĺňa všetky pojmové znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere pozitívne vymedzené v § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko predmetom zmluvy je záväzok žalobcu ako veriteľa poskytnúť žalovanej ako spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a žalovaná ako spotrebiteľ sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Žalovaná je teda fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon povolania alebo podnikania - teda je spotrebiteľom v zmysle § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. a žalobca je právnickou osobou, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti - teda je veriteľom v zmysle § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z.. Stranami konania uzavretá zmluva je štandardnou formulárovou zmluvou, nakoľko bola pre žalovanú ako spotrebiteľa vopred pripravená na predtlačenom formulári bez možnosti dojednávať obsah zmluvy alebo jej zmeny. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere však neobsahuje všetky náležitosti tak, ako to vyžaduje § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z., keď neobsahuje údaje o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

25. Stranami konania uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaje o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z.. Napriek tomu, že v zmluve je uvedené, že prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplataenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky a že v bode 2 veta prvá obchodných podmienok je stanovené, že konečnou splatnosťou sa rozumie uhradenia poslednej splátky veriteľovi, pričom doba trvania úveru je od uzavretia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru, takéto údaje o termínoch splátok a termíne konečnej splatnosti úveru nepovažoval súd za dostačujúce. Z predmetného znenia zmluvy a obchodných podmienok nie je jasný konkrétny deň termínu splatnosti jednotlivých splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a deň termínu konečnej splatnosti úveru. Účelom uvádzania termínu konečnej splatnosti úveru v zmluve o spotrebiteľskom úvere je zvýšenie informovanosti spotrebiteľa, pričom zákon o spotrebiteľských úveroch považuje tento údaj za tak významný, že jeho nedostatok sankcionuje následkom bezúročnosti a bezpoplatnosti úveru. Údaj uvedený v bode 2 Obchodných podmienok, podľa ktorého konečnou splatnosťou sa rozumie uhradenia poslednej splátky veriteľovi, pričom doba trvania úveru je od uzavretia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru, nepredstavuje určenie konkrétneho termínu konečnej splatnosti tak, ako to vyžaduje zákonodarca v citovanom zákonnom ustanovení. Rovnako nie sú presne stanovené termíny splátok istiny v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona. Spôsob, akým žalobca uviedol konečnú splatnosť úveru a termíny splatnosti jednotlivých splátok nie sú jednoznačne stanovené a komplikovaným spôsobom núti spotrebiteľa počítať túto splatnosť, keď prvá splátka mala byť splatná v 10. deň po uzavretí zmluvy, t.j. dňa 06.07.2013, druhá splátka mala byť splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Z uvedeného je zrejmé, že termíny splatnosti splátok neboli stanovené na rovnaký deň v mesiaci, preto nemožno ani konštatovať, že sa jednalo o pravidelné mesačné splátky. Na základe uvedených skutočností dospel súd k záveru, že stranami konania uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.06.2013 neobsahuje údaje podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z., a preto sa predmetný úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. považuje za bezúročný a bez poplatkov.

26. Žalovaná poukázala na zmluvu o poskytovaní domáceho servisu, ktorú uzavrela so žalobcom, pričom od žalobcu nedostala možnosť uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere bez uzavretia zmluvy o poskytovaní domáceho servisu. Predmetnú zmluvu o poskytovaní domáceho servisu považoval súd za zmluvu spojenú so zmluvou o spotrebiteľskom úvere - závislú zmluvu, ktorá bola uzavretá za neprimerane nevýhodných podmienok pre spotrebiteľa a zakladala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto ju súd vyhodnotil ako neplatnú v zmysle § 53 ods. 1, ods. 5 Občianskeho zákonníka.

27. Súd musí poskytovať spotrebiteľovi ochranu pred neprijateľnými obchodnými podmienkami či nekalými obchodnými praktikami aj pri vzájomne súvisiacich a podmienených zmluvách. S poukazom na základný článok smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS čl. 22 podľa ktorého by členské štáty mali mať naďalej možnosť zachovať a zaviesť vnútroštátne ustanovenia, ktoré zakazujú veriteľom žiadať od spotrebiteľa, aby si v súvislosti so zmluvou o úvere otvoril bankový účet, alebo uzavrel dohodu o ďalšej doplnkovej službe, alebo aby hradil výdavky alebo poplatky za takéto bankové účty alebo ďalšie doplnkové služby. V členských štátoch, v ktorých sú takéto kombinované ponuky povolené, by spotrebiteľia mali byť pred uzavretím zmluvy o úvere informovaní o akýchkoľvek doplnkových službách, ktoré sú povinné na získanie úveru vo všeobecnosti alebo za ponúkaných podmienok. Náklady na tieto doplnkové služby by sa mali zahrnúť do celkových nákladov spojených s úverom alebo, ak sa výška týchto nákladov nedá stanoviť vopred, spotrebiteľom by sa mali pred uzavretím zmluvy poskytnúť primerané informácie o ich existencii. Predpokladá sa, že veriteľ musí mať informáciu o nákladoch na doplnkové služby, ktoré spotrebiteľovi ponúka sám alebo v mene tretej osoby, s výnimkou prípadov, keď ich cena závisí od osobitnej charakteristiky alebo situácii spotrebiteľa.

28. Súd sa preto zaoberal platnosťou zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, nakoľko uvedená zmluva súvisí so zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretou medzi žalobcom a žalovanou v rovnaký deň, keďže na základe nej žalovaná mala platiť poplatky, ktoré by neplatila, pokiaľ by neuzavrela predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere. O prepojení zmluvy o splátkovom úvere so zmluvou o poskytovaní domáceho servisu svedčí aj predložený splátkový kalendár, ktorý na jednom tlačive predpokladá úrady splátok za domáci servis, ako aj úhrady splátok úveru a aj samotná výška troch splátok za domáci servis, ktorá je rovnaká ako výška 4. až 13. splátky úveru. Predmetná zmluva o poskytovaní domáceho servisu bola uzavretá výlučne v súvislosti s uzavretou zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na zánik ktorej bola aj viazaná. Z uvedeného dôvodu sa jedná o závislú zmluvu vo vzťahu k uvedenej zmluve o spotrebiteľskom úvere.

29. Z vyjadrenia žalovanej vyplýva, že uzavretie zmluvy o poskytovaní domáceho servisu bolo podmienkou pre uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom uvedené tvrdenie žalovanej žalobca žiadnym spôsobom nerozporoval a v konaní žiadnym spôsobom netvrdil a ani nepreukázal, že žalovaná mala možnosť uzavretie zmluvy o poskytovaní domáceho servisu odmietnuť a že uzavretie tejto zmluvy nebolo podmienkou pre poskytnutie úveru. Predmetom domáceho servisu mala byť služba žalobcu voči žalovanej vo forme poskytovania konzultačných a nadštandardných služieb, spočívajúcich v starostlivosti o klienta pri poskytovaní úveru, služba spočívajúca v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a na prípadné následné nesplácania. Za uvedenú službu mala žalovaná zaplatiť žalobcovi odmenu 307,13 Eur, ktorá dokonca prevyšuje odplatu uvedenú v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Uzavretá zmluva o poskytovaní domáceho servisu žalovanej ako dlžníkovi neposkytla viac práv a výhod, ako by mala, ak by uvedenú zmluvu neuzavrela. Pokiaľ doplnková zmluva neprináša pre dlžníka viac výhod, prípadne výhody nezodpovedajú reálnej odplate za službu, prípadne odplata je za služby, ktoré aj bez uzavretia zmluvy musí veriteľ poskytnúť, tak samotné ponúkanie takejto služby predstavuje nekalú obchodnú prax. Vzhľadom k tomu, že náklady spojené s úhradou trinástich splátok úveru formou poštových poukazov prípadne formou príkazov na prevod z účtu sú mnohonásobne nižšie ako uvedená odplata za výber splátok v domácom prostredí, poskytovanie takejto služby spotrebiteľovi je zjavne nevýhodné a slúži nie na pokrytie nákladov žalobcu, ale je zdrojom jeho zisku. Upozorňovanie spotrebiteľa na termíny splátok, a prípadné následky nesplácania splátok je činnosť súvisiaca s vymáhaním pohľadávky žalobcu a nie je činnosťou vykonávanou v mene zastúpeného dlžníka. Činnosti uvedené v zmluve o poskytovaní domáceho servisu spadajú pod povinnosti veriteľa, ktorý je povinný so spotrebiteľom vykonať rokovania pred uzavretím zmluvy o úvere, je povinný v zmysle zákona informovať dlžníka o uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nesmie odmietnuť prevziať hotovostnú úhradu

dlhu od spotrebiteľa, je povinný zaúčtovať platbu na úhradu splátky a na prípadné následky nesplácania úveru je povinný spotrebiteľa upozorniť v zmluve a v predzmluvných formulároch. Vedenie a kontrola splátkového kalendára je činnosťou v záujme veriteľa, nakoľko žalobca ako veriteľ dlžníkovi nevydával žiadne doklady o úhradách a vykonával výlučne záznam o úhradách dlžníka v predloženom splátkovom kalendári, ktorý bol oprávnený vypisovať výlučne obchodný zástupca žalobcu. V konaní súd nezistil, že by žalovanej boli poskytované iné služby ako finančné poradenstvo a správa majetku a predmetné služby spočívali v nútenom vyberaní splátok žalobcom stanovenou formou (osobným výberom u žalovanej). Predmetná zmluva o poskytovaní domáceho servisu je zjavne účelovou v snahe žalobcu obísť najvyššiu povolenú hranicu úrokov a sankcií, jej cieľom je obchádzať zákon poskytnutím neprimeranej protislužby za odplatu a zabezpečiť si ďalšie plnenia od spotrebiteľa za služby, ktorých poskytnutie dodávateľom nesleduje záujmy spotrebiteľa a zakladá značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je neplatná.

30. Súd dodáva, že v súčasnosti je už táto praktika zakázaná výslovne, a to v § 53 ods. 11 Občianskeho zákonníka, čím táto právna úprava jednoznačne precizovala, že túto praktiku je potrebné považovať za nekalú, vzhľadom nato, že je zneužívaná za účelom predražovania úveru za služby, ktoré s ohľadom na ich cenu adekvátnu hodnotu pre spotrebiteľa nemajú, resp. nijak výnimočne nezvýhodňujú klienta spôsobom, ktorý by ospravedlňoval ich cenu.

31. Žalobca žalovanej poskytol finančné prostriedky vo výške 750,00 Eur, pričom žalovaná žalobcovi vrátila celkovo sumu 568,76 Eur, ktorú žalobca účtoval vo výške 213,63 Eur na úver a vo výške 307,13 Eur na domáci servis. Žalovaná uhradila ešte sumu vo výške 25,00 Eur a 20,00 Eur, o čom predložila potvrdenie a tieto sumy žalobca nezaúčtoval. Vzhľadom k tomu, že súd považoval spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov a zmluvu o poskytovaní domáceho servisu za neprijateľnú zmluvnú podmienku, uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu predstavujúcu rozdiel medzi reálne poskytnutými peňažnými prostriedkami (750,00 Eur) a sumou peňažných prostriedkov, ktoré žalovaná žalobcovi vrátila (568,76 Eur), t.j. sumu 184,24 Eur a žalobu v časti o zaplatenie sumy 617,13 Eur s príslušenstvom zamietol.

32. Dňom 05.03.2014 bol úver poskytnutý žalovanej vyhlásený za splatný, a preto nasledujúcim dňom sa dostala žalovaná s plnením dlhu do omeškania. Žalobcovi tak vzniklo právo žiadať popri plnení sumy 132,00 Eur, aj úrok z omeškania v súlade s § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Žalobcovi tak vznikol nárok na úrok z omeškania v zákonnej výške 5,15 % ročne z dlžnej sumy 184,24 Eur, a preto súd žalovanú zaviazal na zaplatenie úroku z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 184,24 Eur od 06.03.2014 do zaplatenia.

33. Súčasťou rozsudku je i výrok o trovách konania.

34. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. Žalobca i žalovaná mali každý vo veci čiastočný úspech. Vo vzťahu k žalovanej sume 801,37 Eur bol úspech žalobcu 30 % (184,24 Eur) a úspech žalovanej 70 % (617,13 Eur). Po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovanej vzniklo žalovanej právo na čiastočnú náhradu trov konania vo výške 40 %. Nakoľko si však žalovaná nárok na náhradu trov konania neuplatnila a zo spisu nevyplýva, že by jej v konaní vnikli trovy, súd rozhodol tak, že stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prípustné odvolanie výlučne z dôvodu, že neboli splnené podmienky na jeho vydanie. /§356 písm. b) CSP/

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 373 ods. 4 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 277 ods. 1 CSP ak žalovaný z ospravedliteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a), môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie uznesením zruší a začne vo veci opäť konať.

U p o z o r n e n i e : ak nebude súdu doručený potrebný počet rovnopisov s prílohami, jeho kópie súd vyhotoví na náklady odvolateľa.

Podľa § 277 ods. 3 CSP návrh podľa odsekov 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).